

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

**HOTĂRÂRE
În numele legii**

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Brînza Liubovi
împotriva

Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală
cu privire la anularea actelor administrative,

*(Dosarul 3d-81/24
PIGD 2-19110203-01-3d-30082024)*

La eliberarea acordului privind începerea urmăririi penale Consiliul Superior al Magistraturii verifică dacă faptele expuse în sesizare demonstrează o bănuială rezonabilă privind comiterea de către judecător a infracțiunii incriminate, fără a da apreciere calității și veridicității probelor și materialelor prezentate.

02 iunie 2025

Textul corespunde cu originalul

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de către Liubovi Brînza, reprezentată de avocatul Anatolie Ceachir,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

Olesea Suduc, *grefier*

Cu participarea:

reprezentantului Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Ciobanu

constată următoarele:

ÎN FAPT

A. Poziția reclamantei. (f.d. 5-8, vol. I, f.d.71-74, vol. II)

1. În data de 01 martie 2019 Liubovi Brînza, reprezentată de avocatul Anatolie Ceachir, a depus acțiune în contencios administrativ, concretizată ulterior în data de 08 decembrie 2020, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat:

- anularea hotărârii nr.559/26 din 04 decembrie 2018 cu privire la admiterea sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen, privind acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza, darea acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza de la Curtea de Apel Chișinău potrivit art. 307 alin. (1) și art. 303 alin. (3) din Codul penal;
- anularea hotărârii nr. 560/26 din 04 decembrie 2018 cu privire la admiterea sesizării Procurorului General, Eduard Harunjen, privind acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza, darea acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza de la Curtea de Apel Chișinău potrivit art.42 alin.(4) și art. 307 alin. (1) din Codul penal.

2. În motivarea acțiunii Liubovi Brînza a menționat, că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018, sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile anulării din motiv că în argumentarea necesității examinării sesizării Procurorului General în ședință închisă, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a invocat faptul că sesizările conțin informații, care ar putea prejudicia mersul anchetei și s-a invocat prevederile pct. 9.5. din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii.

3. În opinia reclamantei ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, însă nu și la persoana în privința căreia s-au adoptat hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii contestate, în vederea excluderii

oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorului vizat în hotărâre.

4. De asemenea, examinarea sesizărilor Procurorului General a fost contrară unui proces echitabil, or, prin examinarea fără participarea reclamantei a fost afectată legalitatea procedurii fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantei la apărare protejate de Convenția Europeană.

5. Liubovi Brînza a indicat, că la emiterea și adoptarea hotărârilor contestate au fost încălcate dispozițiile art. 15, 17 și 18 ale Legii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, or, Consiliul Superior al Magistraturii este obligat să citeze persoanele a căror problemă le examinează. La examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședința Consiliului Superior al Magistraturii sunt ascultate persoanele în privința cărora problemele se examinează, aceste persoane au dreptul să participe la cercetarea documentelor și a altor materiale necesare, precum și dreptul de a recuza unul sau mai mulți membri ai Consiliului Superior al Magistraturii.

6. La caz, în data de 04 decembrie 2018 judecătorul Liubovi Brînza se afla în Penitenciarul de detenție preventivă a Centrului Național Anticorupție fiind înștiințată doar că se vor examina sesizările Procurorului General. Deci, Consiliul Superior al Magistraturii nu a întreprins măsuri pozitive de a asigura prezența reclamantei în ședința din 04 decembrie 2018, prin ce de jure și de facto a încălcat dreptul garantat de art.26 din Constituție și art. 6§3 din CEDO.

7. Reclamanta a menționat că invocarea, atât în sesizarea Procurorului General, cât și în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.559/26 din 04 decembrie 2018, a argumentului privind emiterea ilegală și contrar prevederilor art.469, alin. (1), pct.9), art.471 alin.(2) din Codul de procedură penală, art. 260 din Codul de executare și a art. 90 alin.(8) din Codul penal, a deciziei nr.21r-532/18 din 27 septembrie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis cererea de recurs, s-a casat încheierea primei instanțe și s-a anulat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința condamnatului xxxxx, cu stingerea antecedentului penal, nu este întemeiat fiind o interpretare eronată și abuzivă din partea Procurorului General și menținută de către Consiliul Superior al Magistraturii.

8. La acest aspect Liubovi Brînza a indicat, că în adresa Inspecției Judiciare a Consiliului Superior al Magistraturii, la 28 noiembrie 2019, a depus explicații scrise, fiind argumentate în detaliu motivele de drept care au stat la emiterea deciziei din 27 septembrie 2018, care este una legală întemeiată, adoptată cu respectarea dispozițiilor legale.

9. În opinia reclamantei, în cazul dat Procurorul General urma să emită o ordonanță în temeiurile prevăzute de art. 275 alin. (1) din Codul de procedură penală, din motivul existenței circumstanțelor care exclud urmărirea penală și anume nu există faptul infracțiunii.

10. Ce ține de invocarea argumentelor privind existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Svetlana Tizu a infracțiunii prevăzute de art. 307, alin. (1) din Codul penal, infracțiune pe care a comis-o la instigarea, prin corupție, de către judecătorul Liubovi Brînza, sunt neîntemeiate și lipsite de substanță, deoarece bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor, care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.

11. Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în hotărârile sale a menționat că nu va reține argumentele aduse de judecătorul Liubovi Brînza în apărarea sa, pe motiv că Consiliul Superior al Magistraturii nu este în drept să se expună asupra încadrărilor juridice a acțiunilor sau inacțiunilor persoanei.

12. În opinia reclamantei membrii Consiliului Superior al Magistraturii urmau să constate că lipsesc probe care ar servi la pornirea procesului penal. La caz, din cele relatate în hotărârile contestate nu rezultă că au fost prezentate careva probe ce ar servi la pornirea urmăririi penale, fapt care a fost acceptat formal de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii la emiterea hotărârilor contestate.

13. Suplimentar, Liubovi Brînza a relatat, că temeiul procesual de pornire a cauzei penale în privința acesteia, pe episodul xxxxx, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 307 alin.(1) din Codul penal, a servit „discuțiile purtate de către xxxxx cu xxxxx în biroul de serviciu a decanului facultății de drept a USM din 21 august 2018”, folosite de către organul de urmărire penală ca probe acumulate în cauza penală în privința lui xxxxx. Astfel că, xxxxx a fost pus sub bănuiala de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 din Codul penal, pe când Liubovi Brînza în prezenta cauză este pusă sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 307, alin. (1), art. 303 din Codul penal.

14. Totodată, interpretarea textului art.132/5, alin. (9) din Codul de procedură penală urmează a fi făcută *adlitteram*, ci nu extensiv. Interpretarea textului de lege sus-enunțat prin conferirea posibilității folosirii pe marginea unor cauze penale privind alte componente de infracțiune a datelor obținute într-o altă cauză penală prin recurgerea la măsuri special de investigație este contrară principiului legalității, sub aspectul cerinței de claritate și previzibilitate a legii.

15. Liubovi Brînza a mai indicat, că și termenul de 3 luni la fel este încălcat, deoarece prin ordonanța din 10 decembrie 2018 aceasta a fost recunoscută în calitate de bănuie de comiterea infracțiunii prevăzute la art.42 al.(4), art.307 al.(1) din Codul penal, bănuire pe care nu a recunoscut-o și la data aducerii acesteia la cunoștință.

16. În opinia reclamantei, atât pornirea urmăririi penale pe episodul xxxxx, cât și folosirea probelor administrate în prezenta cauză penală sunt inadmisibile, deoarece au fost colectate cu încălcarea prevederilor art. 94 din Codul de procedură penală, iar potrivit prevederilor art. 251 din Codul de procedură penală urmează a fi declarate nule și înlăturate din prezenta cauză.

17. Liubovi Brînza a subliniat, că la caz, Consiliul Superior al Magistraturii a admis sesizările Procurorului General, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza, în baza a 2 componente de infracțiune și anume art. 303, alin. (3) și art.44, art. 307, alin. (1) din Codul penal.

18. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea privind examinarea demersului Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale nu a făcut trimitere la careva acte, aceasta nefiind motivată și purtând un caracter abstract. Reclamanta a evidențiat că Consiliului Superior al Magistraturii îi revenea obligația de a examina sub toate aspectele materialele cu privire la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea judecătorului, în scopul evitării unor eventuale abuzuri, care ar spori riscul afectării independenței funcționale a acestuia.

19. În jurisprudența sa Curtea Constituțională a reținut, cu titlu de principiu, că responsabilitatea de a nu recurge nejustificat la prevederile Codului penal împotriva judecătorilor și de a evita un efect stigmatizant asupra acestora, o au nu doar Procurorul General și instanțele de judecată, dar și, în special, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței puterii judecătorești.

20. Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 303 din Codul penal, reclamanta a subliniat că în speță lipsește faptul infracțiunii și nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune. Astfel, obiectul juridic special al infracțiunii specificate la art. 303 din Codul penal îl constituie relațiile sociale cu privire la neadmiterea imixtiunii în activitatea instanțelor judecătorești naționale sau internaționale, ca unic promotor al actului de justiție. Or, la caz, organul de urmărire penală nu a probat faptul admiterii imixtiunii în activitatea judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

21. În plus, în calitate de semn obligatoriu al infracțiunii prevăzut de art. 303 alin.(3) din Codul penal îl constituie victima, care poate fi judecătorul din cadrul Curții Supreme de Justiție, al uneia din curțile de apel, al uneia dintre judecătorii, numit în funcție în modul stabilit de lege, autorizat să judece cauze aduse în fața instanței de judecată legal constituite, care acționează în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

22. La acest capitol reclamanta a menționat, că în doctrină s-a notat că „prin exercitarea amestecului în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată” se are în vedere exercitarea influențării asupra unui judecător aparte sau asupra întregului complet de judecată de către o persoană care nu intră în componența completului de judecată, completul având în competență examinarea cauzei care constituie obiectul de interes al acelei persoane.

23. La caz, însă judecătorul Liubovi Brînza, a fost judecător raportor și respectiv membru al completului care a examinat cererea de recurs a condamnatului, xxxxx și a avocatului acestuia Sergiu Cușnir, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 iunie 2018. Ca

urmare, în speță lipsesc elementele componentei infracțiunii prevăzute de art. 303 din Codul penal. Or, este de nivelul absurdului să incriminezi unui judecător că acesta s-a amestecat în judecarea unei cauze penale aflate în procedura sa de examinare.

24. Referitor la învinuirea adusă în baza art. 44, art. 307, alin.(1) din Codul penal, Liubovi Brînza a indicat, că la data de 11 iulie 2018 i-a fost repartizată cererea de recurs a condamnatului, xxxxx și avocatul acestuia Sergiu Cușnir împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 iunie 2018, prin care s-a solicitat casarea încheierii și pronunțarea unei decizii prin care să fie anulată condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stingerea antecedentului penal.

25. În data de 27 septembrie 2018, judecând recursul înaintat, completul de judecată al Curții de Apel Chișinău, format din judecătorii, Ludmila Ouș, Liubovi Brînza și Galina Moscalciuc, prin decizia nr. 21r-532/18 a admis cererea de recurs, a casat integral încheierea primei instanțe și a anulat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința condamnatului, xxxxx, sancțiune stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 octombrie 2015, în baza art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu stingerea antecedentului penal.

26. În opinia reclamantei Liubovi Brînza decizia emisă la 27 septembrie 2018 în cauza xxxxx este întemeiată și legală, care a rămas în vigoare, produce efecte, nefiind casată ori anulată în modul stabilit de lege, ca urmare, prin prisma art. 120 al Constituției această hotărâre judecătorească are prezumpția legalității, care își menține actualitatea până la momentul actual.

27. Invocarea de către Procurorul General, în sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii, a caracterului ilegal al deciziei emise a fost bazată pe viziunea proprie a acestuia în interpretarea legii și aprecierea faptelor prin prisma legii aplicabile, atribuție de judecare, care revine exclusiv instanței de judecată, cel puțin până la momentul în care o asemenea hotărâre judecătorească ar fi declarată ilegală într-un proces desfășurat conform legii.

28. Dimensiunea independenței judecătorilor este trasată și în Avizul nr. 1(2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni al Consiliului Europei, potrivit căruia, în exercitarea atribuțiilor sale, judecătorul nu este angajatul nimănui: acesta este deținătorul unei funcții de stat. El este astfel în slujba legii și este răspunzător numai în fața acesteia. Faptul că judecătorul care soluționează un caz nu acționează conform unor dispoziții sau instrucțiuni venite de la o altă persoană, din afara sau din interiorul sistemului judecătoresc, este unul care nu trebuie demonstrat.

De asemenea, prin același aviz s-a luat notă de amenințarea potențială pentru independența judiciară, care ar putea apărea în cadrul ierarhiei judiciare interne. Acesta recunoaște că independența judiciară depinde nu numai de libertatea față de influențele externe nedorite, ci și de libertatea față de influențele nedorite, care ar putea rezulta în anumite situații din atitudinea altor judecători.

29. Asociația Europeană a Magistraților, în Rezoluția din 27 septembrie - 2 octombrie 2006, a subliniat că: „Independență puterii judecătorești caracterizează în mod preeminent și necesar regula de drept, fiind o garanție fundamentală pentru un proces echitabil. În același timp, este un pilon fundamental al statului democratic și trebuie să fie respectată și întărită de către toate instituțiile statului, inclusiv de puterea legislativă”.

30. Mai mult, în viziunea Comisiei de la Veneția, pentru a garanta independență puterii judecătorești, judecătorii trebuie să fie protejați împotriva oricărei influențe externe induse, iar în acest scop, ei ar trebui să beneficieze doar de imunitate funcțională. De asemenea, Comisia de la Veneția a subliniat că „este esențială asigurarea posibilității exercitării funcțiilor în mod corespunzător de către judecători, fără ca independență acestora să fie compromisă de teama începerii urmăririi penale sau inițierii unei acțiuni civile de către partea vătămată, inclusiv de autoritățile statelor”.

31. Liubovi Brînza a remarcat, că recurgerea la art. 307 din Codul penal împotriva judecătorilor produce un efect stigmatizant asupra puterii judecătorești, fapt incompatibil cu exigențele și standardele internaționale și europene. Pentru înaintarea unei învinuirii în baza articolului enunțat, Aprecierea pretinsei ilegalități a unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri este lăsată la liberul arbitru al procurorului. Asta chiar dacă procurorul nu este mai presus decât legea și nu poate fi superiorul judecătorului. Dimpotrivă, judecătorul este cel care trebuie să cenzureze eventualele abuzuri ale procurorului, dar nu invers.

32. În fundamentarea celor relatate supra, reclamanta a accentuat, că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat în cazul Geleuidze v. Georgia (din 7 noiembrie 2019) încălcarea art. 6 CEDO (articol care garantează dreptul la un proces echitabil) pentru tragerea la răspundere penală a unui judecător pentru pronunțarea unei pretinse hotărâri „ilegale”.

33. În plus, la acest capitol reclamanta a adăugat că Republica Moldova în Strategia pentru asigurarea independenței și integrității în sectorul justiției pentru anii 2021-2024 și a Planului de acțiuni pentru implementarea acesteia a propus excluderea art. 307 din Codul penal.

34. La fel a indicat, că Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea și adoptarea hotărârilor contestate a încălcat prevederile art. 23 alin. (2) al Legii, deoarece, nu au fost prezentate argumente și nu au fost examinate circumstanțele care permit pornirea sau exclude urmărirea penală prevăzută de art. 275 din Codul de procedură penală, astfel, că nu au fost respectate prevederile articolelor 9, 27, 262, 273, 274 și 275 din Codul de procedură penală.

35. Totodată, reclamanta a menționat, că prin hotărârea Curții Constituționale din 2 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a statuat că examinarea în drept a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii înseamnă verificarea deplină a respectării de către Consiliul Superior al Magistraturii, în procesul examinării pe fond a contestărilor și de adoptare a

deciziilor, a tuturor garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

36. Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 27 iunie 2017, Curtea a relevat că independentă judecătorilor este o garanție împotriva presiunilor exterioare în luarea deciziilor, fiind justificată de necesitatea de a permite judecătorilor să-și îndeplinească rolul lor de gardieni ai drepturilor și libertăților omului. Curtea a observat că potrivit art. 23 alin.2 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, examinează propunerea Procuraturii Generale privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziția judecătorului sub aspectul respectării condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de codul de procedură penală pentru dispunerea acestor acțiuni procesuale, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

În acest context, Curtea a menționat că Procurorul General urmează să argumenteze și să probeze existența condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea, după caz, a pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziționării judecătorului. Corelativ, Consiliul Superior al Magistraturii îi revine sarcina, în temeiul art.23 a Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii de a verifica respectarea acestor exigențe. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii este limitat și constrâns să purceadă la o încuviințare *guasi-automată* a pornirii urmăririi penale sau efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința judecătorului. Curtea a relevat că Consiliul Superior al Magistraturii are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.

37. Din hotărârile contestate a Consiliului Superior al Magistraturii din 04 decembrie 2018 reiese eliberarea formală a acordurilor și nu reiese verificarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, ceea ce duce la nulitatea hotărârilor contestate.

38. Totodată potrivit hotărârii Curții Constituționale din 14 mai 2018, Curtea a relevat că Curtea Europeană în *Cauza Ramos Nunes De Carvalho E Să v. Portugalia*, a stabilit că „instanța” pe care o are în vedere art.6 par.1 trebuie să aibă competența de a examina toate problemele de fapt și de drept relevante pentru soluționarea litigiului dat pentru care a fost sesizată. Totuși, pentru respectarea standardelor art.20 din Constituție, Curtea Supremă de Justiție trebuie să aibă, în materia controlului contestațiilor asupra hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, capacitatea de a soluționa problemele cu care se confruntă de o manieră eficientă și de a realiza un control la fel de eficient al cauzelor.

39. Liubovi Brînza a mai menționat, că din conținutul hotărârilor contestate rezultă că, sesizările Procurorului General au fost înregistrate la data de 22 noiembrie 2018, iar ședințele Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care au fost admise aceste sesizări și emiterea hotărârilor au fost la data de 04 decembrie 2018. Prin urmare, au fost încălcate

prevederile art.23 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, prin depășirea de 5 zile lucrătoare de examinare a propunerii.

40.Liubovi Brînza, prin cererea concretizată a invocat nulitatea actului administrativ individual, precum și limitele controlului judecătoresc administrativ, menționând că în data de 14 noiembrie 2020 în cauza penală de învinuirea Liubovi Brînza și alții de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 325, 324, 326, 307, 303, 307 din Codul penal, în cadrul instanței de fond, la faza susținerilor verbale, acuzatorul de stat a solicitat achitarea reclamantei pe art.325, 324, 326 din Codul penal pe motivul lipsei faptei în acțiunile Liubovi Brînza.

41.Astfel, la emiterea actelor contestate în speța dată, Procurorul General în motivarea sesizării, a indicat faptul că Liubovi Brînza este pusă sub învinuire și există suficiente probe care atestă comiterea infracțiunilor prevăzute de art.325, 324, 326 din Cod penal. Acest fapt a și servit temei de admitere a sesizării Procurorului General de către Consiliul Superior al Magistraturii și motiv de emitere a hotărârii contestate în prezenta speță. Deci, Consiliul Superior al Magistraturii în lipsa unor temeuri de fapt și de drept a emis hotărârea, motivând că există un dosar penal deja pornit și care a fost clasat la urmărirea penală, epizodul xxxxx în baza art.326 din Codul penal.

B. Poziția pârâtului (f.d. 21-30, vol.I)

42.În data de 14 martie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de Liubovi Brînza, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

43.În acest sens, Consiliul Superior al Magistraturii a indicat, că în data de 22 noiembrie 2018, Procurorul General, a depus la Consiliul Superior al Magistraturii două sesizări, prin care a solicitat acordul în vederea pornirii urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.307 alin.(1) și art.303 alin.(3) din Codul penal precum și acordul în vederea pornirii urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.42 alin.(4) și art.307 alin.(1) din Codul penal în privința judecătorului de la Curtea de Apel Chișinău, Liubovi Brînza. Ambele sesizări au fost verificate de Inspekția judiciară, fiind întocmite rapoarte prezentate ulterior Consiliului Superior al Magistraturii

44.Consiliul Superior al Magistraturii, examinând la 04 decembrie 2018, în ședință închisă, sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.307, alin. (1) și art.303, alin. (3) din Codul penal în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza precum și documentele anexate, în temeiul hotărârii nr.559/26, cu votul a 10 membri pro, a dispus admiterea acesteia și a dat acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza, de la

Curtea de Apel Chișinău potrivit art. 307 alin.(1) și art.303, alin.(3) din Codul penal.

45. În aceeași ședință, Consiliul Superior al Magistraturii, examinând sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.42, alin.(4) și art.307, alin. (1) din Codul penal în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza precum și documentele anexate, în temeiul hotărârii nr.560/26, cu votul a 10 membri pro, a dispus admiterea acesteia și a dat acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza, de la Curtea de Apel Chișinău potrivit art.42 alin.(4) și art.307 alin.(1) din Codul penal.

46. Autoritatea publică pârâtă a indicat, că obiect al prezentei acțiunii îl constituie anularea în tot a actelor administrative, cu caracter individual, emise de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și anume hotărârile nr.559/26 din 04 decembrie 2018 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018, prin care Consiliul a dat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art.307 alin.(1) și art.303 alin.(3) din Codul penal și acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 42 alin.(4) și art.307 alin.(1) și art.303 alin.(3) Cod penal în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza.

47. Referitor la argumentele invocate de către Liubovi Brînza, precum că Consiliul Superior al Magistraturii nu urma să examineze sesizările Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința reclamantei, în ședință închisă fără participarea reclamantei, autoritatea publică pârâtă a invocat dezacordul, or, reclamanta, prin scrisoarea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2786 m/i din 30 noiembrie 2018, a fost informată despre examinarea chestiunii în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 04 decembrie 2018, începând cu ora 09.00.

48. Deși, Liubovi Brînza cunoștea despre data și ora ședinței, în cancelaria Consiliului nu au fost înregistrate din partea reclamantei cereri/demersuri privind dorința de a participa la examinarea chestiunii și/sau amânarea examinării sesizărilor Procurorului General.

49. Din acest motiv, membrii Consiliului Superior al Magistraturii au considerat că ea a fost citată legal, temei pentru amânare nu era și examinarea chestiunii poate avea loc în lipsa acesteia.

50. Autoritatea publică pârâtă a mai notat că, la cererea de chemare în judecată nu au fost anexate careva acte, care ar confirma dorința reclamantei de a fi prezentă la ședința din 04 decembrie 2018, iar în scrisoarea Consiliului Superior al Magistraturii nr.2786 m/i din 30 noiembrie 2018, la care erau anexate 2 note informative ale Inspecției judiciare, recepționată de reclamantă când era deținută în Izolatorul Centrului Național Anticorupție, de asemenea nu a făcut mențiuni despre intenția de a participa la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 04 decembrie 2018.

51. Ce ține de examinarea sesizărilor în ședință închisă, Consiliul Superior al Magistraturii a indicat că Liubovi Brînza nu a avut obiecții

referitor la această procedură, deși a recepționat hotărârile contestate, iar în conținutul lor, este indicat că sesizările Procurorului General au fost examinate în acest mod.

52. De asemenea, autoritatea publică pârâtă a evidențiat că nu este de competența Consiliului Superior al Magistraturii de a asigura prezența reclamantei și a apărătorului la ședințele sale, în lipsa unei solicitări scrise.

53. În opinia reprezentantului, Consiliul Superior al Magistraturii a respectat procedura de citare și examinare a sesizărilor Procurorului General stabilită de art. 15-18, art.23-24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și nu a încălcat dreptul reclamantei la apărare, la un proces echitabil și la un recurs efectiv, garanții oferite de art. 6 și 13 CEDO și art.26 din Constituție.

54. Referitor la argumentul precum că Procurorul General, reieșind din argumentele judecătorului Liubovi Brînza și materialele anexate, urma să emită o ordonanță în temeiurile prevăzute de art.275 alin.(1) din Codul de procedură penală, autoritatea publică pârâtă a menționat, că este un argument irelevant prezentei spețe, or, Consiliul Superior al Magistraturii se expune doar în privința argumentelor Procurorului General ce ține de eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și nu poate indica Procurorului General asupra unor eventuale soluții ce urmează a fi adoptate de organul de urmărire penală (procuror), în procedura căruia se află dosarul penal.

55. La caz, Consiliul Superior al Magistraturii din conținutul materialelor examinate, a considerat că rezultă o bănuială rezonabilă privind comiterea de către judecătorul Liubovi Brînza a faptelor prevăzute de art.307 alin.(1) și an.303 alin.(3) din Codul penal și art.42 alin.(4) și art.307 din Codul penal, iar pretinsa lipsă a acestora este o părere proprie a reclamantei care nu corespunde circumstanțelor cazului dedus judecătii.

56. Suplimentar autoritatea publică pârâtă a notat că în ședința din 04 decembrie 2018 și 11 decembrie 2018, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale pentru comiterea faptei prevăzute de an.307 alin.(1) din Codul penal în privința judecătorilor Galina Moscalciuc și Ludmila Ouș, care au fost împreună cu Liubovi Brînza în componența Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău ce au participat la examinarea recursului înaintat de către condamnatul xxxxx și au emis decizia din 27 septembrie 2018 prin care a fost anulată condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința persoanei indicate, hotărâri care au rămas în vigoare.

57. Consiliul Superior al Magistraturii cu referire la argumentul precum că la emiterea și adoptarea hotărârilor contestate a încălcat prevederile art.23 alin.(1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a indicat că termenul de 5 zile lucrătoare privind examinarea propunerii Procurorului General, contrar invocărilor reclamantei, nu este unul de decădere și, nerespectarea acestuia nu duce la nulitatea actelor efectuate peste termen. Or, în articolul nominalizat, nu este indicat imperativ că Consiliul Superior al Magistraturii nu poate examina demersul/sesizarea Procurorului General

peste aceste termen. În consecință, în opinia reprezentantului autorității publice pârâte, în această situație, nu a fost încălcat dreptul reclamantei la un proces echitabil, garantat de art.6§ 1 CEDO.

C. Poziția terțului Procuraturii Generale. (f.d.41, vol. III)

58.În data de 22 aprilie 2025 Procuratura Generală a prezentat explicații, prin care a solicitat respingerea pretențiilor expuse în cererea de chemare în judecată înaintată de către Liubovi Brînza, ca fiind neîntemeiate.

59. Reprezentantul Procuraturii Generale a susținut, că din materialul probator administrat la sesizările Procurorului General a fost demonstrată bănuiala rezonabilă în ceea ce privește comiterea de către Liubovi Brînza a infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin.(1) și an.303 alin.(3) din Codul penal și art.42 alin.(4) și art.307 din Codul penal, iar argumentele reclamantei precum că bănuiala rezonabilă cu bună-credință nu este suficientă, sunt neîntemeiate, deoarece Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale sub aspectul respectării condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea acestor acțiuni procedurale, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

60.La caz, în sesizările Procurorului General au fost invocate motive care au dus la înaintarea acestora, au fost prezentate probe care au fost examinate în cadrul ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, deci argumentele reclamantei precum că acordul la pornirea urmăririi penale a fost dat formal, sunt neîntemeiate.

61.Respectiv hotărârile contestate au fost emise în baza prevederilor legale, cu respectarea normelor și legislației în vigoare, iar argumentele reclamantei nu pot servi temei de anulare a acestora.

D. Poziția părților în ședință publică

62. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Ciobanu nu a recunoscut acțiunea, menționând că argumentele invocate în cererea de chemare în judecată nu sunt întemeiate.

63. Totodată a susținut că Consiliul Superior al Magistraturii nu a încălcat dreptul la un proces echitabil, or, a comunicat data și ora examinării sesizărilor, mai mult aceste sesizări au fost examinate și de inspecția judiciară, unde reclamanta a prezentat explicații referitor la cele invocate în sesizări.

64.La fel s-a menționat că Consiliul Superior al Magistraturii în baza competenței avute și constatând din materialele prezentate existența unei bănuieli rezonabile că ar fi comis o infracțiune, a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza.

65.Reclamanta Liubovi Brînza și avocatul acesteia Anatolie Ceachir în ședința de judecată nu s-au prezentat, despre data, ora și locul examinării cauzei au fost înștiințați.

66.Până la începerea examinării cauzei în data de 22 mai 2025, ora 10:31, reclamanta Liubovi Brînza a depus prin intermediul poștei electronice cerere de recuzare completului de judecată desemnat pentru examinarea acțiunii, din care rezultă că a cunoscut că examinarea cauzei a fost numită pentru data de 22 mai 2025, ora 13.30. (f.d.45-46, vol.III)

67.Necătând la faptul citării legale, nici reclamanta Liubovi Brînza și nici avocatul Anatolie Ceachir la ședința de judecată nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării.

68.Astfel, în temeiul art. 195 din Codul administrativ, în colaborare cu art. 205 alin. (4) din Codul de procedură civilă, odată ce aceștia au fost citați legal și despre careva motive de absență nu au comunicat instanței, completul de judecată a dispus judecarea cauzei în absența acestora.

69.Terțul Procuratura Generală a fost citat, prin intermediul poștei electronice, la ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin explicațiile depuse în data de 22 aprilie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Procuraturii Generale. (f.d.41, vol.III)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

70.Art. 16 din Codul administrativ statuează că:

„Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.”

71.Art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ revelă că:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.”

72.Art. 118 alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.”

73.Articolul 123, alin. (1), lit. b), alin. (2) din Codul administrativ prevede că:

„O încălcare a prevederilor de formă și procedură, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual, este neînsemnată atunci când motivarea necesară se recuperează ulterior de către autoritatea publică.

Acțiunile prevăzute la alin.(1) pot fi recuperate până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță.”

74.Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ reglementează că:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

75.Art. 209, alin. (1), lit. b) din codul administrativ statuează că:

„Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.”

76.Art. 219 din Codul administrativ stabilește că:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.”

77.Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ statuează că:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).”

78. Art. 7¹, alin. (6), lit. c) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în vigoare în perioada de referință stabilea că:

„Inspekția judiciară are următoarele competențe: verifică demersurile care au ca obiect acordul Consiliului Superior al Magistraturii privind pornirea urmăririi penale împotriva judecătorului.”

79. Art. 23, alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii statuează că:

„Propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.

Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești.”

80. Art. 15, alin. (1), lit. a), c) și d) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului reglementează că:

„Judecătorii sunt obligați: să fie imparțiali; să respecte întocmai cerințele legii în desfășurarea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor.”

81. Art. 19, alin. (1), alin. (2), alin. (3), alin. (4), alin. (4¹) și alin. (5) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului stabilește că:

„Personalitatea judecătorului este inviolabilă.

Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale.

Judecătorul beneficiază doar de imunitate funcțională. Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în desfășurarea justiției și pentru hotărârea pronunțată, cu excepția cazului în care vinovăția acestuia a fost stabilită prin sentință definitivă sau, în cadrul unei proceduri disciplinare, s-a constatat intenția ori neglijența gravă în acțiunile sau inacțiunile sale, care au dus la una dintre consecințele prevăzute la art.2007 alin.(1) lit.c) din Codul civil al Republicii Moldova nr.1107/2002.

Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 3302 ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin.(4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului.

Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.”

82. Art. 42, alin. (4) din Codul penal statuează că:

„Se consideră instigator persoana care, prin orice metode, determină o altă persoană să săvârșească o infracțiune.”

83. Art. 303, alin. (3) din Codul penal în vigoare în perioada de referință prevedea:

„Amestecul, sub orice formă, în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată naționale sau internaționale cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete sau de a obține pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale cu folosirea situație de serviciu”.

84. Art. 307, alin. (1) din Codul penal în vigoare în perioada de referință reglementa următoarele:

„Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.”

85. Pct. 9.5. din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.668/26 din 15 septembrie 2015, prevedea că:

„Consiliul va examina, în ședință închisă, sesizarea Procurorului General, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, [...]”

ADMISIBILITATEA ACȚIUNII

86. Instanța de judecată menționează că dispozițiile art.207, alin. (2) din Codul administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

- respectarea procedurii prealabile;

- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

87. Prin prezenta acțiune reclamanta Liubovi Brînza a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 559/26 din 04 decembrie 2018 și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 560/26 din 04 decembrie 2018. La caz, hotărârile contestate sunt acte administrative individuale defavorabile, or, prin emiterea acestora au fost afectate drepturile reclamantei, deoarece s-au admis sesizările Procurorului General și s-a dat acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului de la Curtea de Apel Chișinău, Liubovi Brînza.

88. La fel, se constată că acțiunea în contencios administrativ, potrivit art.191 alin.(5) lit. a) din Codul administrativ, este examinată de instanța competentă jurisdicțional, de Curtea Supremă de Justiție, ca instanță de fond.

89. Totodată, reieșind din dispozițiile art.208, alin.(1), art.163, lit. c) din Codul administrativ și art.25 din Legea nr.947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, iar acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată, în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă în astfel de categorii de litigii, nu se efectuează.

90. Potrivit materialelor cauzei, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de către Liubovi Brînza la 01 martie 2019, în termenul legal de 30 zile, or, actele administrative individuale defavorabile contestate emise la 04 decembrie 2018, au fost expediate reclamantei prin intermediul oficiului poștal în data de 24 ianuarie 2019, iar confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.86, vol.I)

91. Referitor la prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă completul de judecată menționează că după cum rezultă din prevederile art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ. Iar, dispozițiile art. 17 și 189 alin.(1) din Codul administrativ expres statuează că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

92. Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

93. La caz, condițiile de încălcare a unui drept subiectiv prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii sunt întrunite, deoarece din analiza acțiunii se desprinde dreptul subiectiv pretins a fi încălcat prin hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 559/26 din 04 decembrie 2018 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018 și anume admiterea sesizărilor Procurorului General și darea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului de la Curtea de Apel Chișinău, Liubovi Brînza.

94. Ținând cont de cele relatate, instanța de judecată reține, că examinarea condițiilor de admisibilitate expuse supra, în raport cu actele cauzei, impun concluzia că acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată pe fond.

STAREA DE FAPT CONSTATATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

95. Prin sesizarea nr. 9106 din 22 noiembrie 2018, Procurorul General a solicitat acordul Consiliului Superior al Magistraturii în vederea pornirii urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1), art. 303 alin. (3) din Codul penal în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău Liubovi Brînza.

96. Din conținutul acestei sesizări rezultă că organul de urmărire penală a constatat existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Liubovi Brînza a infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal - pronunțarea cu bună știință a unei decizii contrare Legii și art. 303 alin. (3) din Codul penal - amestecul sub orice formă, în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată naționale cu scopul de a împiedica examinarea multiaspectuală, deplină și obiectivă a cauzei concrete sau de a obține pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale, cu folosirea situației de serviciu.

În acest sens s-a menționat că, în data de 22 mai 2018, condamnatul xxxxx și avocatul acestuia au depus la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, o cerere prin care au solicitat anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stingerea antecedentelor penale în privința lui xxxxx, cerere care prin încheierea din data de 22 iunie 2018 a fost respinsă.

În data de 28 iunie 2018 xxxxx și avocatul acestuia au înaintat cerere de recurs împotriva încheierii din data de 22 mai 2018.

În data de 21 august 2018 în cadrul unei discuții care a avut loc în biroul decanului Facultății de drept al Universității de Stat a Moldovei, xxxxx și xxxxx, ultima s-a adresat către primul, comunicându-i că cumnatul ei pe nume xxxxx, fost ofițer de urmărire penală al Comisariatului de Poliție al sect. Botanica, mun. Chișinău, dorește să-și anuleze pedepsele complimentare, fapt care l-a determinat să se adreseze cu o cerere către Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, care în final a fost respinsă. Tot în cadrul acestei discuții, xxxxx i-a comunicat lui xxxxx, că xxxxx a înaintat o cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, recurs care a fost repartizat spre examinare completului de judecatori din care face parte și Liubovi Brînza, sugerându-i totodată lui xxxxx exercitarea unei influențe asupra soției sale, cu scopul de a împiedica examinarea multiaspectuală și obiectivă a cauzei, în vederea adoptării unei decizii în beneficiul lui xxxxx. La finalul discuțiilor asupra subiectului dat, xxxxx a asigurat-o pe xxxxx că totul se va rezolva pozitiv în corespundere cu solicitarea sa.

De asemenea, s-a constatat și faptul că la 03 septembrie 2018 și 14 septembrie 2018 în cadrul unor discuții purtate între Ludmila Ouș și Liubovi Brînza în biroul de serviciu al ultimei și la 27 septembrie 2018 în cadrul discuțiilor purtate de acestea deja în biroul Ludmilei Ouș, de către ambele a fost abordat și discutat subiectul privind posibilitatea adoptării unei decizii

în favoarea recurentului xxxxx, în discuții făcându-se unele trimiteri la cauza examinată și persoana care a solicitat pronunțarea unei astfel de decizii-xxxxx, enunțându-se și unele recomandări ale lui xxxxx, din esența comunicărilor reieșind la fel și starea lor de îngrijorare privind adoptarea unei asemenea decizii, precum și conștientizarea ilegalității unei asemenea, în cadrul adoptării (pronunțării) ei în favoarea recurentului.

În data de 27 septembrie 2018, judecând recursul înaintat de către condamnatul xxxxx și avocatul acestuia, declarat la 28 iunie 2018 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 iunie 2018 completul de judecată al Curții de Apel Chișinău, format din judecătoria Ludmila Ouș, Liubovi Brînza și Galina Moscalciuc, prin decizia nr. 21r-532/18 au admis cererea de recurs înaintată, casând integral încheierea primei instanțe și anulând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința condamnatului xxxxx, sancțiune stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 octombrie 2015, în baza art. 324 alin (2) lit. c) din Codul penal, cu stingerea antecedentului penal. (f.d.37-39, vol. I)

97. Tot din materialele cauzei rezultă că prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 24 octombrie 2018 s-a pus sub învinuire Liubovi Brînza în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a), art. 325 alin. (3) lit.a¹) și art. 326, alin. (2) lit. b), lit. c) din Codul penal. (f.d. 83-85, vol.I)

Din conținutul acestei ordonanțe rezultă că Liubovi Brînza întru realizarea rezoluției infracționale la 04 septembrie 2018 a organizat o întâlnire cu judecătoarea Svetlana Tizu, abordând subiectul de soluționare pozitivă a unei încheieri în favoarea lui xxxxx. Astfel, încât Liubovi Brînza, acționând în interesul lui xxxxx, prin intermediul lui xxxxx a promis 2 000 euro Svetlanei Tizu, iar aceasta a pretins și acceptat banii ce nu i se cuvin.

Astfel, întru obținerea rezultatului urmărit, în perioada 05 septembrie 2018-10 septembrie 2018 xxxxx a avut un șir de discuții cu xxxxxx, în urma căreia, ultimul, în seara zilei de 07 septembrie 2018, aflându-se în salonul automobilului de model „Kia Optima”, parcat în preajma str. Burebista,40, mun. Chișinău, la volanul căruia se afla, a oferit și dat Svetlanei Tizu prin intermediul lui xxxxx și Liubovi Brînza suma de 2 000 euro, pretinsă, acceptată și primită de către Svetlana Tizu, prin intermediul Liubovi Brînza.

De altfel, întru realizarea planului infracțional, în dimineața zilei de 08 septembrie 2018 xxxxx a condus-o pe Liubovi Brînza cu mijlocul de transport de model „Skoda Superb” în preajma str. V. Micle intersecție cu str. V. Alecsandri, mun. Chișinău. Ultima în jurul orei 09:00 întâlnindu-se cu Svetlana Tizu la intersecția str. M. Eminescu cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, i-a transmis suma de 2 000 euro ce a fost pretinsă de către Svetlana Tizu de la xxxxx, prin mijlocitori.

Ca urmare, judecătorul în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Svetlana Tizu la 10 septembrie 2018 a admis plângerea lui xxxxx cu anularea ordonanțelor emise de către reprezentantul organului de urmărire penală precum și de către procuror.

Prin acțiunile sale intenționate Liubovi Brînza a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (4), art. 325, alin. (3), lit. a¹) din Codul penal – participația în calitate de complice la coruperea activă, manifestată prin „promisiunea, oferirea și darea, personal, unei persoane cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

98. Astfel, prin sesizarea nr. 9107 din 22 noiembrie 2018 Procurorul General a solicitat acordul Consiliului Superior al Magistraturii la pornirea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (4), art. 307 alin. (1) din Codul penal în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza. (f.d.68-71, vol.I)

Din materialele procesului penal rezultă că Procurorul General a constatat existența unei bănuieli rezonabile, care indică comiterea infracțiunilor menționate, prin participare în calitate de instigator de către magistratul Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza.

Procurorul General a menționat că prin probele care au stat la baza autosesizării s-a stabilit că organul de urmărire penală investighează cauza penală privind învinuirea lui xxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 213 lit.b) din Codul penal pentru încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale în timpul nașterii de către pacienta xxxxx internată la IMSP Institutul Mamei și Copilului, fapt care s-a soldat cu decesul la xxxxx a copilului xxxxx (născut viu la xxxxx).

Prin ordonanța din 10 mai 2018, organul de urmărire penală a admis integral cererea succesorilor părții vătămate și a dispus efectuarea expertizei medico-legale în comisie repetată, încredințând executarea acesteia Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” din București, România.

În data de 17 mai 2018, ordonanța enunțată a fost adusă la cunoștința învinuitului xxxxx și avocatul acestuia, care și-au exprimat dezacordul cu ordonanța de numire a expertizei repetate.

Prin ordonanța din 17 mai 2018 organul de urmărire penală a respins cererea avocatului și a învinuitului xxxxx, ca fiind neîntemeiată.

În data de 25 mai 2018 avocatul în interesele lui xxxxx, a contestat ordonanța ofițerului de urmărire penală în ordinea prevăzută de art. 298 din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura municipiului Chișinău din 08 iunie 2018 a fost respinsă plângerea avocatului în interesele lui xxxxx, ca fiind neîntemeiată.

În data de 26 iunie 2018 avocatul în interesele lui xxxxx a contestat ordonanța procurorului în ordinea art. 298-299¹ din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului șef-interimar al Procuraturii municipiului Chișinău din 10 iulie 2018 a fost respinsă plângerea avocatului în interesele lui xxxxx, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu deciziile adoptate, avocatul în interesele lui xxxxx le-a contestat în ordinea prevăzută de art. 313 din Codul de procedură penală.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 septembrie 2018 s-a admis plângerea lui xxxxx înaintată împotriva ordonanțelor din 10 mai 2018, din 08 iunie 2018 și din 10 iulie 2018. S-a declarat nulă ordonanța procurorului șef-interimar al Procuraturii municipiului Chișinău din 10 iulie 2018 privind respingerea plângerii avocatului în interesele lui xxxxx împotriva ordonanței din 10 mai 2018 și a ordonanței din 08 iunie 2018. S-a declarat nulă ordonanța procurorului în Procuratura municipiului Chișinău din 08 iunie 2018 privind respingerea plângerii avocatului în interesele lui xxxxx împotriva ordonanței din 10 mai 2018. S-a declarat nulă ordonanța din 10 mai 2018 privind numirea expertizei medico-legale în comisie repetată, încredințând executarea acesteia Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” din București, România.

Procurorul General a susținut că s-a constatat, că încheierea din 10 septembrie 2018 reprezintă premise de a fi considerată ca emisă cu bunăștiință contrar Legii, urmare a unui comportament condiționat abuziv al magistratului Svetlana Tizu, (judecător în Judecătoria Chișinău sediul Centru), urmare a instigării pentru comiterea infracțiunii exercitată de judecătorul Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza, deoarece contrar prevederilor art. 313 din Codul de procedură penală magistratul Svetlana Tizu ilegal a admis spre examinare plângerea învinuitului xxxxx, deși ordonanțele de dispunere a efectuării expertizei nu fac obiectul examinării de către judecătorul de instrucție.

La fel contrar prevederilor alin.(4) al art. 313 din Codul de procedură penală magistratul a procedat la examinarea plângerii, cu omiterea intenționată a citării persoanelor ale căror drepturi și libertăți puteau fi afectate prin admiterea plângerii și anume a succesorilor părții vătămate, la cererea cărora a fost dispusă o nouă expertiză, privându-le astfel de dreptul legal de a da explicații, dar și în lipsa materialelor cauzei penale.

Pentru justificarea emiterii acestei încheieri magistratul Svetlana Tizu a depășit cadrul examinării plângerii, prin invocarea unor așa-numite divergențe esențiale în modalitatea de dispunere a expertizei medico-legale în legislația celor două țări, dar și la procedeele și conduita medicului la efectuarea expertizei, care ar fi total diferite în cazul Republicii Moldova și României, fără a indica care sunt acestea. Mai mult, magistratul Svetlana Tizu a invocat divergențe ale protocoalelor medicale ale celor două țări, despre care au cunoștințe de regulă cadrele medicale. Asemenea divergențe, nu s-au materializat prin anexarea unor probe la materialele cauzei.

Astfel, Procurorul General a menționat că prin probele administrate, se atestă o bănuială rezonabilă de pronunțare cu bunăștiință de către judecătorul Svetlana Tizu a unei încheieri contrare legii, infracțiune pe care a comis-o la instigarea, prin corupere, de către judecătorul Liubovi Brînza.

99. Tot lucrările dosarului atestă că Consiliul Superior al Magistraturii prin scrisorile din data de 23 noiembrie 2018 a adus la cunoștința

judecătorului Curții de Apel Chișinău Liubovi Brînza sesizările Procurorului General, totodată a informat-o că Inspecția judiciară urmează să întocmească note informative în baza sesizărilor, iar aceasta este în drept să depună explicații până la data de 28 noiembrie 2018. (f.d. 39, 80, vol.I)

100. Drept urmare, judecătorul Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza a depus la Consiliul Superior al Magistraturii explicații scrise pe marginea sesizărilor Procurorului General. (f.d. 40-41,81-82 vol. I)

101. Potrivit notei informative nr. 4452m din 29 noiembrie 2018 emisă de către inspectorul-judecător al Inspecției judiciare Sveatoslav Moldovan, s-a propus Consiliului Superior al Magistraturii să examineze prezenta notă informativă, în contextul sesizării Procurorului General despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza. (f.d. 33-36, vol.I)

102. Totodată, prin nota informativă din 29 noiembrie 2018, inspectorul-judecător Nicolae Clima a menționat că constatările expuse în sesizarea Procurorului General și materialele anexate denotă existența temeiurilor de examinare a sesizării și a propus Consiliului Superior al Magistraturii de a supune examinării sesizarea Procurorului General de eliberare a acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza. (f.d. 59-67, vol.I)

103. Consiliul Superior al Magistraturii prin scrisoarea din 30 noiembrie 2018 a comunicat judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza notele informative ale inspecției judiciare, totodată i-a adus la cunoștință că chestiunea cu privire la examinarea sesizărilor și a notelor informative va fi pusă în discuție la ședința din 04 decembrie 2018, începând cu ora 09:00. (f.d.58, vol.I)

104. Prin hotărârea nr. 559/26 din 4 decembrie 2018 Consiliul Superior al Magistraturii a admis sesizarea Procurorului General privind acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău Liubovi Brînza. A dat acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza potrivit art. 307 alin (1) și art. 303 alin. (3) din Codul penal. (f.d. 9-12, vol.I)

105. Tot la 04 decembrie 2018, prin hotărârea nr 560/26, Consiliul Superior al Magistraturii a admis sesizarea Procurorului General privind acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău Liubovi Brînza. A dat acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza potrivit art. 42 alin (4) și art. 307 alin. (1) din Codul penal. (f.d. 13-17, vol.I)

106. Prin scrisoarea din data de 24 ianuarie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a adus la cunoștință reclamantei hotărârile nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018 cu privire la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unui judecător.(f.d. 86, vol.I)

ASPECTE DE PROCEDURĂ

107. Din materialele dosarului rezultă că, la caz, instanța de judecată a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului 19 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului. (f.d.103-104, vol.III)

108. Curtea Constituțională prin decizia nr. 24 din 22 februarie 2022 a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 19 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului. (f.d.121-124, vol.III)

Totodată la pct. 23 din decizia nr. 24 din 22 februarie 2022, Curtea a reținut că autorii excepției ridică mai curând o problemă de interpretare a legii, nu de constituționalitate. Curtea nu poate constata în ce măsură declararea neconstituționalității articolului 19 din Legea cu privire la statutul judecătorului ar putea soluționa problema abordată în sesizare. Dimpotrivă, această normă reglementează inviolabilitatea judecătorilor și stabilește regula potrivit căreia Procurorul General trebuie să solicite acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea cauzelor penale în privința judecătorilor. În mod logic, în prezenta cauză, acest articol nu poate fi declarat neconstituțional, pentru că o asemenea soluție ar anihila obiectul cauzei care se află pe rolul instanței. Altfel spus, nu ar mai exista obligația Procurorului General de a solicita acordul pentru pornirea urmăririi penale.

109. Până a trece la examinarea argumentelor concrete, completul de judecată învederează că, în aplicarea supremației dreptului, instanța de contencios administrativ ține cont de jurisprudența CtEDO. Potrivit acestei jurisprudențe, obligația instanței judecătorești de motivarea hotărârilor judecătorești nu poate fi înțeleasă că impunând un răspuns pentru fiecare argument (hot.García Ruiz v. Spania, 1999, §26). Totuși, orice argument decisiv pentru rezultatul procedurii necesită un răspuns clar (hot.Ruiz Torija v. Spania, 1994, §30; și, pentru comparație, Petrović și alții v. Muntenegru, 2018, §43), în special argumentele cu privire la drepturile și obligațiile garantate de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (hot.Fabris v. Franța, 2013, §72 in fine; Paun Jovanović v. Serbia, 2023, §108).

MOTIVAREA INSTANȚEI

110. Completul de judecată, analizând cererea de chemare în judecată reține, că reclamanta în argumentarea pretențiilor solicitate a invocat următoarele aspecte:

- hotărârea contestată nu este motivată;
- nu i-a fost asigurată prezența în ședința plenului prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare;
- autoritatea pârâtă nu a constatat lipsa probelor care pot servi începerea urmăririi penale și a dat acordul la pornirea urmăririi penale fără a verifica condițiile și circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală;
- încălcarea termenului de 5 zile de examinare a sesizării;
- nulitatea actelor administrative individuale.

111. La rândul său Consiliul Superior al Magistraturii a susținut că hotărârile contestate nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018 sunt legale, că a comunicat reclamantei data și ora examinării sesizărilor. Totodată în baza competenței avute, constatând din materialele prezentate existența unei bănuieli rezonabile că, Liubovi Brînza ar fi comis infracțiunile imputate, a eliberat acordurile privind pornirea urmăririi penale.

112. Astfel, după cum s-a menționat mai sus, acordurile Procurorului General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza de la Curtea de Apel Chișinău, date în baza hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018, s-au realizat în baza legii, și anume art. 23, alin. (2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 în colaborare cu art. 19, alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, care prevăd că Consiliul Superior al Magistraturii ca urmare a verificării întrunirii condițiilor Codului de procedură penală dă acordul Procurorului General la pornirea urmăririi penale împotriva unui judecător.

113. Totodată, se atestă că hotărârile contestate au fost emise cu scopul de a oferi posibilitatea organului de urmărire penală să investigheze complet și obiectiv circumstanțele cauzelor sub toate aspectele.

114. Din analiza hotărârii nr. 559/26 din 04 decembrie 2018, rezultă că Consiliul Superior al Magistraturii a constatat faptul că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în componența judecătorilor Ludmila Ouș, Liubovi Brînza și Galina Moscalciuc, prin decizia din data de 27 septembrie 2018, a admis recursul declarat de către condamnatul xxxxx și avocatul Cușnir Sergiu, a casat integral încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 22 iunie 2018 și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a anulat condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei în privința condamnatului xxxxx, stabilită prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 octombrie 2015, în baza art. 324 alin. (2), lit. c) din Codul penal cu stingerea antecedentelor penale.

115. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că în sesizarea sa Procurorul General a indicat asupra existenței unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Liubovi Brînza a infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1) și art. 303 alin. (3) din Codul penal, amestecul, sub orice formă, în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată naționale cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete sau de a obține pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale cu folosirea situație de serviciu, precum și pronunțarea cu bună-știință a unei decizii contrare legii.

116. Pe cale de consecință Consiliul Superior al Magistraturii, examinând în ședință închisă sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău Liubovi Brînza, a notei informative emisă de Inspekția Judiciară și în baza materialelor prezentate de către procuror în vederea constatării faptului dacă s-au respectat condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, cu 10 voturi pro ale membrilor prezenți la ședința Plenului, a dat

acordul pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza de la Curtea de Apel Chișinău în baza art. 307 alin. (1) și art. 303 alin. (3) din Codul penal.

117. Tot în data de 04 decembrie 2018 prin hotărârea nr.560/26, Consiliul Superior al Magistraturii a stabilit că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 septembrie 2018, emisă de judecătorul Svetlana Tizu s-a admis plângerea lui xxxxx înaintată împotriva ordonanțelor din 10 mai 2018, din 08 iunie 2018 și din 10 iulie 2018. S-a declarat nulă ordonanța procurorului șef-interimar al Procuraturii municipiului Chișinău din 10 iulie 2018 privind respingerea plângerii avocatului în interesele lui xxxxx împotriva ordonanței din 10 mai 2018 și a ordonanței din 08 iunie 2018. S-a declarat nulă ordonanța procurorului în Procuratura municipiului Chișinău din 08 iunie 2018 privind respingerea plângerii avocatului în interesele lui xxxxx împotriva ordonanței din 10 mai 2018. S-a declarat nulă ordonanța din 10 mai 2018 privind numirea expertizei medico-legale în comisie repetată, încredințând executarea acesteia Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” din București, România.

118. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că în sesizarea sa Procurorul General a indicat despre existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Svetlana Tizu de la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal, pe care a comis-o la instigarea prin corupție de către judecătorul Liubovi Brînza.

119. La fel, se atestă, că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii la darea acordului privind pornirea urmăririi penale nu a reținut argumentul adus de către judecătorul Liubovi Brînza în apărarea sa privind dubla încredințare, or, Consiliul Superior al Magistraturii nu este în drept să se expună asupra încadrării juridice a acțiunilor sau inacțiunilor persoanei, precum și a vinovăției sau nevinovăției acesteia, această prerogativă revenindu-i organului de urmărire penală și respectiv instanței de judecată.

120. Drept urmare, Consiliul Superior al Magistraturii, examinând în ședință închisă sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, a notei informative emise de Inspekția Judiciară și în baza materialelor prezentate de către procuror în vederea constatării faptului dacă s-au respectat condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, cu 10 voturi pro ale membrilor prezenți la ședința Plenului, a dat acordul pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Liubovi Brînza de la Curtea de Apel Chișinău în baza art. 42 alin. (4) și art. 307 alin. (1) din Codul penal.

121. În aceste circumstanțe se atestă, că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în baza competenței avute a verificat doar dacă există probe care ar convinge un observator obiectiv că persoana ar fi putut săvârși infracțiunea și nu dacă persoana este vinovată de comiterea infracțiunii.

122. Referitor la argumentele Liubovi Brînza precum că Consiliul Superior al Magistraturii nu a constatat lipsa probelor, care să servească

începerea urmăririi penale și a dat acordul la pornirea urmăririi penale fără a verifica condițiile și circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, precum și faptul că Procurorul General urma să emită o ordonanță în temeiurile prevăzute de art. 275 alin. (1) din Codul de procedură penală, din motivul existenței circumstanțele care exclud urmărirea penală (că nu există faptul infracțiunii) sunt respinse de către instanța de judecată, or, Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General doar sub aspectul respectării condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe penale.

123. Completul de judecată evidențiază că prin prisma art. 274 din Codul de procedură penală, urmărirea penală poate fi dispusă în cazul în care rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune.

124. Totodată, bănuiala rezonabilă, raportată la jurisprudența CtEDO presupune existența unor date care să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil că o persoană să fi săvârșit o infracțiune.

125. Astfel, bănuială rezonabilă presupune convingerea unei persoane informate și obiective că o anumită faptă penală a fost comisă și că o anumită persoană ar putea fi implicată în comiterea acelei fapte, bazată pe fapte concrete sau indicii clare, nu pe simple suspiciuni sau presupuneri.

126. Deci, examinând dacă există o bănuială rezonabilă Consiliul Superior al Magistraturii verifică doar dacă există probe care ar convinge un observator obiectiv că persoana ar fi putut săvârși infracțiunea și nu dacă persoana este vinovată, examinarea aprofundată a probatoriului nu ține de competența Consiliului Superior al Magistraturii dar a organului de urmărire penală, care are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, inclusiv celor care îi dezavantajează.

127. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că din analiza sesizării Procurorului General nr. 9106 din 22 noiembrie 2018, rezultă că bănuiala este bazată pe discuția care a avut loc în data de 21 august 2018 dintre xxxxx și xxxxx, care s-a adresat către primul, comunicându-i că cumnatul ei pe nume xxxxx dorește să-și anuleze pedepsele complimentare și că cauza în ordine de recurs a fost repartizată spre examinarea completului de judecători din care face parte și Liubovi Brînza, sugerându-i lui xxxxx exercitarea unei influențe asupra soției sale, cu scopul de a împiedica examinarea mutiaspectuală și obiectivă a cauzei, în vederea adoptării unei decizii în beneficiul lui xxxxx. La finalul discuțiilor asupra subiectului dat xxxxx a asigurat-o pe xxxxx că totul se va rezolva pozitiv în corespundere cu solicitarea sa. Precum și în baza discuțiilor din 03 septembrie 2018 și din 14 septembrie 2018 purtate între Ludmila Ouș și Liubovi Brînza unde a fost abordat și discutat subiectul privind posibilitatea adoptării unei decizii în favoarea recurentului xxxxx, în discuții făcându-se unele trimiteri la cauza examinată și persoana care a solicitat pronunțarea unei astfel de decizii-xxxxx, enunțându-se și unele recomandări ale lui xxxxx.

128. Astfel, instanța de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că bănuială Procurorului General privind comiterea de către reclamantă a infracțiunii, este rezonabilă și se bazează pe fapte concrete, or, Liubovi Brînza a participat la discuțiile privind pronunțarea unei decizii favorabile recurentului xxxxx înainte de emiterea deciziei din 27 septembrie 2018, mai mult în discuții făcându-se unele trimiteri la cauza examinată și persoana care a solicitat pronunțarea unei astfel de decizii, enunțându-se și unele recomandări ale lui xxxxx, fapte care au generat existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Liubovi Brînza a infracțiunii prevăzute de art. 303, alin. (3) și art. 307 alin. (1) din Codul penal.

129. Argumentul reclamantei Liubovi Brînza precum că, atât urmărirea penală pe episodul xxxxx, cât și folosirea probelor administrate în prezenta cauză penală, și anume discuțiile purtate dintre xxxxx și xxxxx în data de 21 august 2018 sunt inadmisibile, deoarece au fost colectate cu încălcarea prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, iar în baza art. 251 din Codul de procedură penală, urmează a fi declarate nule și înlăturate din cauza penală, nu este reținut ca temei plauzibil privind anularea hotărârii nr.559/26 din 04 decembrie 2018, or, admisibilitatea probelor ține de competența organului de urmărire penală dar nu a Consiliului Superior al Magistraturii care verifică doar existența sau inexistența unei bănuieli rezonabile precum că o persoană ar fi sau nu săvârșit infracțiunea incriminată.

130. La fel nu este reținut ca fiind întemeiat nici argumentul precum că decizia din 27 septembrie 2018, emisă de completul de judecată Ludmila Ouș, Liubovi Brînza și Galina Moscalciuc se prezumă a fi legală până la momentul când aceasta va fi declarată ilegală de într-un proces desfășurat conform legii.

131. La acest aspect, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 24 din 22 februarie 2022 *a constatat că actus reus (i.e. pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii) și mens rea (i.e. cu bună-știință) ale infracțiunii prevăzută de articolul 307 din Codul penal pot fi întrunite în mod independent de faptul existenței unei hotărâri de casare a actului judecătoresc despre care se pretinde că este ilegal. Spre exemplu, atât în procesul civil, cât și în cel penal, judecătorii pot pronunța hotărâri (lato sensu) ilegale care nu pot fi supuse niciunei căi de atac, însă ilegalitatea să fi fost comisă în mod deliberat. Dacă, prin absurd, tragerea la răspundere penală a judecătorilor pe baza articolului 307 din Codul penal s-ar face potrivit criteriului caracterului atacabil al hotărârii, atunci judecătorii ale căror pretinse hotărâri ilegale pot fi atacate ar fi tratați în mod inegal în comparație cu judecătorii ale căror pretinse hotărâri ilegale nu pot fi contestate în fața unei instanțe superioare. Pentru cei din urmă, această situație ar reprezenta o cale de eludare a legii penale. De asemenea, ilegalitatea unui act judecătoresc irevocabil poate rezulta din aprecierea Curții Europene în procesul examinării unei plângeri împotriva Republicii Moldova. În practică pot exista și alte exemple care demonstrează că*

elementele infracțiunii pot exista indiferent de casarea hotărârii judecătorești.

132. Prin urmare, caracterul ilegal al deciziei din 27 septembrie 2018 poate fi prezumat și în lipsa verificării legalității acesteia pe cale judecătorească.

133. În context din sesizarea Procurorului General nr. 9107 din 22 noiembrie 2018, rezultă că bănuiala este bazată pe participarea judecătorului Liubovi Brînza în calitate de instigator la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal comisă de către judecătorul Svetlana Tizu și anume pronunțarea cu bună-știință a unei încheieri contrare legii și că în baza ordonanței din 24 octombrie 2018 judecătorul Liubovi Brînza are statut de învinuit, fiindu-i încriminată infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 325 alin. (3) lit. a¹) din Codul penal.

134. Din conținutul ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție din 24 octombrie 2018, rezultă că Liubovi Brînza întru realizarea rezoluției infracționale la 04 septembrie 2018 a organizat o întâlnire cu judecătoarea Svetlana Tizu, abordând subiectul de soluționare pozitivă a unei încheieri în favoarea lui xxxxx. Astfel, încât Liubovi Brînza, acționând în interesul lui xxxxx, prin intermediul lui xxxxx a promis 2 000 euro Svetlanei Tizu, iar aceasta a pretins și acceptat banii ce nu i se cuvin. Întru realizarea planului infracțional, în dimineața zilei de 08 septembrie 2018 în jurul orei 09:00 Liubovi Brînza întâlnindu-se cu Svetlana Tizu la intersecția str. M. Eminescu cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, i-a transmis suma de 2 000 euro ce a fost pretinsă de către Svetlana Tizu de la xxxxx, prin mijlocitori. Ca urmare, judecătorul în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Svetlana Tizu la 10 septembrie 2018 a admis plângerea lui xxxxx cu anularea ordonanțelor emise de către reprezentantul organului de urmărire penală precum și de către procuror.

135. Deci și în această sesizare bănuiala Procurorului General privind comiterea de către reclamantă a infracțiunii, este una rezonabilă și se bazează pe fapte concrete detaliate în ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 24 octombrie 2018 prin care s-a pus sub învinuire Liubovi Brînza în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a), art. 325 alin. (3) lit. a¹) și art. 326, alin. (2) lit. b), lit. c) din Codul penal.

136. Referitor la argumentul reclamantei precum că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt motivate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că din conținutul prevederilor art. 118 din Codul administrativ rezultă, că motivarea actului administrativ trebuie să conțină circumstanțele de fapt și de drept, la fel din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

137. Prin urmare, principiul motivării impune necesitatea ca autoritățile publice, care emit acte administrative, să indice expres și implicit, circumstanțele de fapt și de drept care determină soluția adoptată. Motivarea unui act administrativ nu poate fi limitată la competența autorității publice,

ori la temeiul de drept al acesteia, ci trebuie să conțină și elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar, pe de alta parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate.

138. Analizând hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii privind acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău Liubovi Brînza, instanța de judecată constată, că acestea sunt motivate, or, sunt înserate circumstanțele de fapt și de drept care au stat la baza soluției autorității publice pârâte. Din conținutul acestora se desprinde expres și implicit faptul că sesizările Procurorului General conțin raționamente, care justifică emiterea actelor administrative contestate, iar din probele prezentate se atestă existența faptelor, care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.

139. Astfel, alegația reclamantei precum că hotărârile contestate nu ar fi motivate, este respinsă de către instanța de judecată. Cu atât mai mult că, încălcarea prevederilor de formă și conținut a actului administrativ, spre exemplu: motivarea insuficientă a actului administrativ, nu duce la nulitatea acestuia; motivarea actului administrativ fiind posibil de recuperat pe parcurs de către autoritatea emitentă, până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță (art. 123 CA). Iar, referința depusă la dosarul judiciar de către reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii în faza de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare, desfășoară în detaliu temeiurile de fapt și de drept pentru care a fost adoptată hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018.

140. Totodată, prin prezenta acțiune Liubovi Brînza pretinde că actele administrative contestate urmează a fi declarate nule, deoarece la 14 noiembrie 2020 în cauza penală privind învinuirea Liubovi Brînza de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 325, 324, 326, 307, 303, 307 din Codul penal, în cadrul instanței de fond, la faza susținerilor verbale, acuzatorul de stat a solicitat achitarea reclamantei pe art. 325, 324, 326 din Codul penal pe motivul lipsei faptei în acțiunile Liubovi Brînza. Deci, Consiliul Superior al Magistraturii în lipsa unor temeiuri de fapt și de drept a emis hotărârile, din motivul că exista un dosar penal deja pornit și care a fost clasat la urmărirea penală.

141. La acest aspect instanța de judecată evidențiază, că aprecierea legalității sau ilegalității actelor administrative individuale se face în funcție de situația la momentul emiterii lor, la caz, Liubovi Brînza a fost achitată de comiterea infracțiunii înscrinate la 14 noiembrie 2020, după emiterea actelor administrative individuale contestate.

142. Cât privește argumentul invocat de Liubovi Brînza precum că Consiliul Superior al Magistraturii a examinat sesizările Procurorului General în ședință închisă și în lipsa acesteia și a reprezentantului reclamantei, prin ce a încălcat dreptul la apărare, completul de judecată îl va respinge, în condițiile în care, acest drept i-a fost asigurat reclamantei Liubovi Brînza, or, Consiliul Superior al Magistraturii a comunicat

judecătorului Liubovi Brînza sesizările depuse de Procurorul General, a oferit acesteia posibilitatea de a depune explicații privind faptele invocate în sesizări, la fel a fost respectată și procedura de comunicare a datei și ora examinării sesizărilor și acest drept putea fi realizat de Liubovi Brînza prin intermediul unui avocat sau personal prin procedura scrisă.

143. Totodată, procedura de examinare a sesizărilor Procurorului General privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penal în ședință închisă este reglementată de prevederile pct. 9.5. din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.668/26 din 15 septembrie 2015, în vigoare la perioada de referință care prevedea că Consiliul va examina, în ședință închisă, sesizarea Procurorului General, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale.

144. Argumentul invocat de către Liubovi Brînza precum că nu a fost audiată, fiind în penitenciar, este considerat de către completul de judecată al Curții Supreme de Justiție irelevant, deoarece acesteia i s-a oferit posibilitatea de a se expune în scris asupra sesizărilor Procurorului General, prin ce i s-a acordat un termen.

145. Prin urmare, Liubovi Brînza putea să-și realizeze acest drept de a comunica în scris aspectele pe care le consideră relevante și de a le prezenta Consiliului Superior al Magistraturii prin intermediul avocatului Anatolie Ceachir.

146. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu reține ca temei de ilegalitate a actelor administrative individuale defavorabile argumentul reclamantei privind încălcarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a termenului de examinare a sesizărilor și anume de 5 zile lucrătoare, or, acest termen a fost determinat de necesitatea acordării judecătorului posibilitatea de a depune explicații referitor la cele invocate în sesizare.

147. Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că soluțiile Consiliului Superior al Magistraturii înserate în hotărârile nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018 au fost emise în urma examinării în cumul probelor prezentate la sesizări, a notelor informative ale Inspecției judiciare, a explicațiilor Liubovi Brînza judecătorului, precum și în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință. Astfel, lipsesc temeiuri de anulare a hotărârilor contestate, întrucât acestea reflectă circumstanțele de fapt și de drept care justifică emiterea acestora, cât și oportunitatea emiterii actelor administrative privind eliberarea acordurilor la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Liubovi Brînza, iar argumentele invocate de reclamantă, întru justificarea pretențiilor formulate, nu au fost confirmate prin careva probe pertinente și concludente, rămânând simple afirmații.

148. În aceste condiții, cererea de contestare formulată de Liubovi Brînza, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, întrucât nu există motive care să

justifice anularea hotărârilor nr. 559/26 și nr. 560/26 din 04 decembrie 2018 ale Consiliului Superior al Magistraturii.

149.În conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a) și 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Liubovi Brînza împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Procuratura Generală cu privire la anularea actelor administrative.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) din Codul de procedură civilă în legătură că judecătorul Ion Malanciuc este suspendat de drept din funcție pe perioada exercitării mandatului de judecător la Curtea Constituțională, textul integral al hotărârii este semnat de către președintele completului.

Președinte

Stela Procopciuc